

fanehoan-kevitra

Tena tiana ...

Eto dia voamarina fa tia an'izao tontolo izao Andriamanitra. Ny teny hoe "Andriamanitra" dia fanondro ny toetran'Andriamanitra, ary azo atao ny mampiasa ny Ray (Efesianina 1: 3); an'i Jesoa, Zanaka (Jaona 1: 1); na an'ny Fanahy Masina (Asan'ny Apôstôly 5: 3-4). Ao amin'ity andininy ity, mazava ho azy dia "Andriamanitra" no ampiasain'ny Ray, izay nanome ny Zanany.

Tena mahafinaritra ny mampiseho ny fitiavan'Andriamanitra eto. Tsy toy ny andriamanitry ny mpanompo sampy izay ratsy toetra sy lozabe, ary koa "andriamanitra" mangatsiaka sy tsy miraika ao amin'ny filozofia ankehitriny, dia tia an'Andriamanitry ny Baiboly (2 Korintiana 13:11; 1 Jaona 4: 8,16).

Ilay teny hoe "tia" dia nandika ny teny grika hoe agapao. Ny anarana hoe agape dia tsy fitiavana izay mampihetsi-po fotsiny. Io ilay fitiavana ny fahalianana tena, ilay fanoloran-tena tapa-kevitra. Io ilay fitiavana izay miasa ho an'ny hafa. W. E. Vine dia nahatsikaritra fa ny agapao, izay nampiasain'Andriamanitra: io fitiavana malalan'Andriamanitra io no manosika ny olona hikatsaka ny fahasoavany. Nanoratra i John indray mandeha hoe: "Isika tia, satria izy efa tia antsika" (1 Jaona 4:19).

Ny halehiben'ny fitiavana an'Andriamanitra dia asongadin'ny fampiasana ny adverb "koa" (houtos), teny iray izay manondro ny hamafin'ny halehiben'ny fitiavana. Tian'Andriamanitra izany; tsy am-pandrindrana, fa mavitrika; hatramin'ny nanolorany ny Zanany sarobidiny, dia ny "namany" (cf. Zakaria 13: 7), ho fanavotana ny olombelona.

Ity foto-pampianarana ity dia nanolo-kevitra fa Andriamanitra, mifanaraka amin'ny fiandrianany manokana, dia nanapa-kevitra ny hamonjy sasany, ary hanala ny hafa. Raha ny marina, dia tsy afa-manoatra tokoa ny olona iray raha ny hiafarany mandrakizay.

Diso tsy marina io fiheverana io ary taratry ny toetran'i Jehovah. Nanamafy i Kristy fa tonga "hanome ny fiainany ho avotra hisolo ny maro" (Matio 20:28). Fa "maro" dia teny midika hoe "rehetra" (jereo ny 1 Timoty 2: 6; cf. Romana 5: 12,15). Eny, niseho ny fahasoavan'Andriamanitra "nitondra famonjena ny olona rehetra" (Titosy 2:11). Jesosy dia Zanak'ondrin'Andriamanitra izay "manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao" (Jaona 1:29; 1 Jaona 2: 2). Marina tokoa fa tsy manaiky ny ho faty Andriamanitra (2 Pet. 3: 9).

Tena ilaina ny manondro, mazava ho azy fa ny olom-boafidy ihany no ho voavonjy. Fa ny olom-boafidy dia ireo izay, amin'ny safidiny manokana, no mandray ny fanekena ny famonjen'ny Tompo. Ary noho izany, ny andalana sasany, miatrika ny fahafatesan'i Kristy, dia mifantoka indrindra amin'izy ireo (cf. "... Tia ny fiangonana koa i Kristy ary nanolotra ny tenany ho azy," - Efesiana 5:25). Ireo andinin-tsoratra masina tahaka an'ity kosa anefa dia tsy manao tsinontsinona ny maro izay manamafy ny mety ho famonjena ho an'izay mankatò (Hebreo 5: 8-9).

Tian'Andriamanitra izao tontolo izao ary maniry ny ho voavonjy ny rehetra fa tsy hanery ny olona tsy hanaiky ny drafiny izy.

Mampiavaka an'Andriamanitra ny manome. Nomeny antsika ny fiainana (Asa. 17:25), ary ny fanomezana nomeny dia hita miharihary isan'andro (Asa. 14:17). Izy no loharanon'ny fanomezana tsara rehetra (Jakoba 1:17), ary ny lehibe indrindra dia ny fanomezan'ny Zanany. Taonjato fahafolo talohan'ny nahaterahan'i Jesosy dia nanambara i Isaia hoe: "... teraka ny zaza iray (...)." (9: 6). Azo antoka fa tokony hiteny amin'i Paoly isika hoe: "Isaorana Andriamanitra noho ny fanomezany tsy azo fehezina" (2 Korintiana 9:15).

Mazava ho azy anefa fa na dia omena azy aza ny fanomezana iray, raha toa ka mahomby dia tokony hisy ny handray izany. Tsy maintsy misy fifanandrifian-kevitra eo amin'ny sitrapon'ilay mpanome sy ny sitrapon'izay mahaso. Ankehitriny ny zava-doza mahatsiravina amin'ity raharaha ity dia na dia nomen'Andriamanitra an-tsitrapo ny Zanany aza izy rehetra, tsy ny rehetra no voatarika handray azy. Tamin'ny sasany, dia nisy nilaza hoe: "... fa ny Azy tsy nandray azy." (Jaona 1:11). Ny lehilahy dia manana fahefana handà fanomezana!

Ankoatr'izay, azo antoka fa azo omena malalaka ny zavatra iray, i.e., tsy mendrika ary mbola misy fepetra. Tamin'ny andron'ny Isiraely fahiny, dia nilaza tamin'ny Josoa i Jehovah hoe: "Indro, efa natolotro eo an-tananao Jeriko." (Josoa 6: 2). Na dia eo aza ny hoe fanomezana i Jeriko, dia nomen'ny Tompo taty aoriana ny torolàlana momba ny fakana ilay tanàna. Nisy mpanoratra iray nahazo aingam-panahy taty aoriana nilaza hoe: "Finoana no nianje. ran'ny mandan'i Jeriko taorian'ny nanodidina azy fito andro" (Hebreo 11:30). Toy izany koa, ireo izay handray an'i Kristy, amin'ny alàlan'ny fahasoavana nomen'Andriamanitra, dia tsy maintsy manaiky ny fepetra takian'ny Tompo sy ny apôstôly (cf. Asa. 2:41

"Zanaka lahitokana" ihany no nandika ny monogène grika, in-in-sivy hita ao amin'ny Testamenta Vaovao (dimy amin'ireo an'i Kristy - Jaona 1: 14,18; 3: 16,18; 1 Jaona 4: 9). Ny teny dia avy amin'ny fakana roa, monos (irery, irery) ary ny genos (firazanana, tahiry).

Amin'ireo toe-javatra izay iandraiketany amin'i Jesosy, dia tsy isalasalana fa manondro izy fa "tsy manam-paharoa izy" (F.W. Danker, et al., Greek-English Lexicon, University of Chicago, 2000, p. 658). Ampiasaina izany "hanamarihana an'i Jesosy miavaka mihoatra noho ny olombelona rehetra eto an-tany sy any an-danitra" (Rakibolana Teolojia Vaovao, Colin Brown, ed., Zondervan, Boky II, p. 725). "Amin'ny heviny manandanja ny monogenes dia mifandraika amin'ireo faritra maro: (1) toetra na toetra (Zanak'Andriamanitra tokana), 2) ny fanambaran'Andriamanitra amin'ny olona (Jaona 1:18), 3) famonjena amin'ny alàlan'ny Zanaka (Jaona 3: 16; 1 Jaona 4: 9)" (Everett F. Harrison, diksionera teolojia Wycliffe, Hendrickson, 1999, p. 386). Io teny io dia tsy misy ifandraisany amin'ny fiandohan'ny Kristy.

[Fanamarihana: tsy misy na inona na inona amin'ilay teny hoe monogenes ilazana fa i Kristy dia "Zanak'Andriamanitra mandrakizay", araka ny tian'ny sasany. Raha jerena ny hevitrao dia jereo ny "Zanak'Andriamanitra mandrakizay" ve i Jesosy? "www.christiancourier.com.]

Ny Tompo Jesosy dia nambara fa Zanak'Andriamanitra tamin'ny alàlan'ny: ireo mpaminany (Isaia 9: 6); anjely (Lioka 1:32); ny Ray (Matio 3:17); ny tenany (Marka 14:62); ireo mpianany (Matio 16:16); ny fahavalony (Matio 27:54); ary amin'ny herin'ny nitsanganany tamin'ny maty (Romana 1: 4).

... na iza na iza mino azy ...

Averina indray, ny teny hoe "na iza na iza" (ara-bakiteny, "ny olona rehetra") dia manambara ny maha-izao tontolo izao ny drafi-panavotan'Andriamanitra. Ny filazantsara dia niresaka tamin'ny "zavaboary manontolo" (Marka 16:15), ary, satria ny fanasana lehibe farany an'ny Baiboly dia, ". . . Izay mangetaheta, aoka izy hankat:: izay sitrapo, aoka izy haka ny ranon'ny fiainana malalaka "(Apokalypsy 22:17).

Ny teny hoe "mino" dia mpandray anjara mandreraka ankehitriny, ara-bakiteny, "ny fanohizana ny mino." Fa inona marina moa ny "finoana" ara-baiboly ankatoavan'Andriamanitra?

Ny sasany dia namaritra ny teny hoe fanekena fotsiny ireo zava-misy ara-tantara momba an'i Kristy, miaraka amin'ny fahavononana hatoky azy amin'ny maha-Mpamonjy. Izany no fomba fijerin'ireo manohana ny fotopampianaran'ny famonjena amin'ny alalan'ny "finoana irery." Fa ny tena marina dia tsy manam-pinoana kokoa noho ny toetsaina.

Ny matoanteny hoe "mino" ao amin'ny Testamenta Grika dia pisteuo. Ho fanampin'ny fanekena ny angon-drakitra ara-tantara, sy ny fahatokisana azy, ny teny dia ahitana ihany koa ny dikany, "mankatò", araka ny fahitan'i Liddell & Scott ao amin'ny Greek Lexicon, (Oxford, 1869, p. 1273); ary, raha ny nambaran'izy ireo bebe kokoa dia mifanohitra amin'ny apisteo, izay midika hoe "tsy mankatò. . . mandà tsy hanaraka "(p. 175).

Profesor Hermann Cremer dia nanamarika fa ny "finoana" (pistis) ao amin'ny Testamenta Taloha sy ao amin'ny Testamenta Vaovao "dia fironana mankany amin'Andriamanitra sy ny fanambarana nataony izay manaiky sy mahatoky ao aminy sy ao anatiny, izay tsy hoe manaiky sy mitazona ny teniny ihany. marina, nefa azo ampiarina sy manaja izany "(Biblico-Theological Lexicon of the New Testament, T. & T. Clark, 1962, p. 482; emp.). Nambaran 'i W. E. Vine fa ny finoana dia misy "fanolorana tena manokana" amin'i Kristy (Expository Dictionary, Vol. II, p. 71).

Lexicographer J.H. Nahatsikaritra i Thayer fa ny finoana dia "ampiasaina manokana amin'ny finoana izay itiavan'ny olona an'i Jesosy, izany hoe faharesen-dahatra, feno fahatokiana feno fa i Jesosy no ilay Mesia - ilay mpamorona famonjena mandrakizay

voatendrin'Andriamanitra ao amin'ny fanjakan'Andriamanitra. Kristy ”(Greek-English Lexicon, T. & T. Clark, 1958, p. 511; emp. Nanampy).

Ny finoana famonjena dia tsy azo sarahina amin'ny fankatoavana raha asehon'ity porofo manaraka ity.

Ny finoana sy ny tsy fankatoavana dia mifanohitra tanteraka amin'ny Baiboly. Mariho ity andininy ity: “Izay mino ny Zanaka manana fiainana mandrakizay; fa izay tsy mankatò ny Zanaka dia tsy hahita fiainana, fa ny fahatezeran'Andriamanitra mitoetra ao aminy ”(Jaona 3:36 - ASV; emp.). Torak'izany koa, ireo Isiraelita ao amin'ny Testamenta Taloha izay "tsy mankatò" dia voaheloka "noho ny tsy finoana" (jereo Hebreo 3: 18,19; 4: 3,6).

Na dia mampanantena fiainana mandrakizay ho an'izay mino aza i Jaona 3:16, ny Hebreo 5: 9 dia mitondra famonjena mandrakizay ho an'izay mankatò, ka izany no manaporofa fa tsy mitovy avokoa ny roa tonta;

Matetika ny Testamenta Vaovao dia mampiasa ny "finoana" ho toy ny synecdoche (endrika iray fitenenana izay anaovana ilay fizarana io mba hilazana ny fankatoavana ny filazantsara).

Nanoratra, ohatra, i Paoly hoe: "Koa nohamarinina tamin'ny finoana isika, dia tia fihavanana amin'Andriamanitra." (Romana 5: 1). Midika izany fa tsy ny finoana ara-tsaina fotsiny no voaporofain'ny fiovam-pon'i Paul. Nino ny fanjakan'i Jesosy izy raha mbola teny an-dalana ho any Damaskosy (Asa. 22:10), nefa tsy nahita fiadanana nandritra ny telo andro taorian'izany; mandra-batista azy tao anaty rano ho fankatoavana ny didin'ny Tompo (Asa. 22:16; 9: 18,19).

Ny singa hafa ao amin'ny drafitry ny famonjena dia maneho an'ohatra amin'ny fizotrany manontolo. Ny fibebahana dia voalaza fa hiafara amin'ny fiainana (Asa. 11:18), saingy tsy mibebaka irery! Ary ny famonjena dia mamonjy (1 Petera 3:21), fa tsy ny batista irery.

Ny finoana ara-Baiboly àry dia ny finoana izay miasa am-pitiavana (Galatiana 5: 6) amin'ny fankatoavana ny takian'ny Tompo amin'ny fanatanterahana ny fahaterahana vaovao (Jaona 3: 3-5). Ary amin'ny fikojakojana ny fiainana kristianina. Ny fiheverana fa ny famonjena dia vokatry ny "finoana irery" dia fotopampianaran'olombelona fotsiny.

Mifanohitra amin'ny filazan'ny mpitondra fivavahana sasany, tsy milaza ny Soratra Masina fa tsy hiala intsony ny ratsy fanahy. Ny teny grika, izay nadika hoe "hanjavona" dia apollumi - teny mahery izay midika hoe "handrava tanteraka."

Io apollumi io dia tsy milaza ny fandranganana mazava fa ny teny io dia miasa mba hamaritana ny toe-piainana mampahonena nataon'ilay zanaka adala, rehefa tafasaraka amin'ny rainy be fitiavana. Tao anatin'izany fanjakana izany ny zanany dia “very” (Lioka 15:24), fa tsy nijanona izy.

Araka ny nomarihin'i Vine: "tsy ny mahavery fotsiny ny hevitra fa fahapotohana, fahaverezam-bolo, tsy fananana, fa fahaterahana" (Expository Dictionary, Vol. I, p. 302). Profesora Thayer dia nanambara tamim-pahatsorana fa apollumi dia nilaza fa "hatolotra ho amin'ny fahantrana mandrakizay" (Greek-English Lexicon, p. 4).

Amin'ity fifandraisana ity dia tokony handalina tsara ny Matio 25:46 sy 2 Tesalonika 1: 7-9. Ny fisarahana tsy tapaka ny ratsy fanahy amin'Andriamanitra dia miteraka fijaliana mandrakizay! Io andalana io dia fandinihana tsara ny teoria ara-materialy momba ny fandranganana ny ratsy fanahy, ary ny fiheverana maoderina amin'ny famonjena izao tontolo izao.

Ny fiainana mandrakizay dia ampanantenaina an'ireo izay mikatsaka ny fahatokisan'ny fankatoavana. Fa inona marina ny fiainana mandrakizay?

Azo antoka fa tsy fisiana mandrakizay ihany, satria ny ratsy fanahy dia hitoetra mandrakizay. Ny fiainana mandrakizay dia ny mifanohitra tanteraka amin'ny fahafatesana mandrakizay. Ny fonenana farany amin'ny olon-dratsy dia antsoina hoe "fahafatesana faharoa" (Apokalypsy 2:11; 20: 6,14). Satria ny "fahafatesana" dia mampiditra ny hevitra fisarahana, amin'ny endrika hafa (cf. Efesiana 2: 1), ny fahafatesana farany dia mazava ho fisarahana mandrakizay amin'Andriamanitra (cf. Matio 7:23; 25:41; 2 Tesaloniana 1: 9).

Mifanohitra amin'izany, ny fiainana mandrakizay dia ny fifandraisana maharitra mandrakizay amin'Andriamanitra, miaraka amin'ny zava-mahagaga rehetra izay misy. Toeram-boninahitra io (Romana 2:10; 2 Korintiana 4:17), fitsaharana (Hebreo 4:11), sy fahasambarana (Matio 25:21).

Famaranana

Tena mahatalanjona ny Jaona 3:16. Nefa lalindalina kokoa sy manankarena kokoa noho ny noeritreretin'ny maro. Enga anie isika ho hendry ampy handalina ny fahamarinana ao amin'ny fahazavana amin'ny Baiboly manontolo. Mirakitra tantara, andraikitra, fampitandremana ary fampanantenana izany.